

Det handlar om mycket mer än Venezuela

Varför Venezuela är 2000-talets frontlinje

Det finns tillfällen då historien slutar vara böcker och blir något som slår dig, något som plötsligt lämnar dig andfådd. Den 3 januari 2026 var en av dessa dagar. Medan halva världen fortfarande var i fest, genomförde USA en operation mot Venezuela som har ett eget namn i folkrättsliga manualer: väpnad intervention. Inte en klassisk kupp, inte en förklädd «humanitär operation». En invasion. Alltså utan bedövning. Kidnappningen av president Nicolás Maduro och hans tvångsförflyttning till USA:s territorium, åtföljd av militära aktioner som lämnade fler än ett hundra offer, inklusive civila och soldater, markerar en vändpunkt.

Men det som verkligen var skrämmande var trots allt inte själva operationen ?, USA har en lång tradition av detta? utan den uppriktighet med vilken Trump sa det: «Vi kommer att ta ?vårnaden? över Venezuela».

De bryr sig inte längre ens om att slå in plundring med vackra ord som demokrati och mänskliga rättigheter. Tesen är tydlig: det som händer i Venezuela är inte en venezuelansk fråga. Det är laboratoriet där det avgörs om 2000-talet ska vara ett öppet fält för företagsplundring eller om folket i syd ska ha något att säga om sina resurser och sin framtid.

Låt oss vara tydliga:

Venezuela är inte i blickpunkten för sitt politiska system. Det är där för att det koncentrerar en strategisk cocktail som får vilket energibolag som helst att slicka sig om munnen och få saliven att rinna:

- ** De största bevisade oljereserverna i världen.
- ** De viktigaste reserverna av ammoniakerguld i Latinamerika.
- ** De sjunde största naturgasfyndigheterna på planeten.
- ** En båg av gruvor som är som en katalog över strategiska mineraler.
- ** Världens nionde sötvattenreservat och Orinoco-bassängen, den mäktiga floden ansluten till Amazonas-systemet [från Colombia till Atlanten].

Och här kommer det som verkligen är oroande i Washington: Venezuela har vävt ett nätverk av allianser med Kina, Ryssland, Iran och BRICS+-länderna som utmanar dollarmonopolet och bygger egna finansiella och kommersiella alternativ utanför USA:s kontroll. I en värld där makten inte längre är koncentrerad till en enda huvudstad, är Venezuela en strategisk nod för den multipolära övergången.

Att attackera Venezuela är alltså ett budskap med flera mottagare: «detta händer dem som vågar handla utanför USAs regler». Det stoppar BRICS+. Det är att disciplinera alla som försöker utöva verklig suveränitet.

Här måste vi säga något obekvämt för fåtöljanalytiker:

Venezuela har stått emot en belägring i mer än två decennier, en belägring som skulle ha knäckt vilket annat land som helst. Från och med 2025 lider landet under 1081 ensidiga sanktioner som införts av USA. Ekonomiska sanktioner, finansiella blockader, produktivt sabotage, kognitiv krigsföring utformad för att demoralisera och förstöra.

En «övergångsregering» som tillkännagivits från Washington är lärobokspropaganda. En medie-fiktion som medvetet ignorerar den bolivariiska processens sociala och territoriella fasthet och styrka. Existerar det problem [i Venezuela]? Självklart. Äger det rum interna debatter? Naturligtvis, som i alla seriösa politiska projekt. Men att presentera den som en regim utan social bas är att ignorera två decennier av folklig organisation som har lärt sig, under extrema förhållanden, att försvara sin suveränitet.

Det kognitiva kriget kommer att intensifieras, utan tvekan. Men det står inför ett samhälle och folk som inte längre sväljer manusets innehåll.

Aggressionen har fördömts av stater och multilaterala organisationer. Uttalanden, kommunikéer, uttryck för oro. Allt mycket diplomatiskt, allt mycket institutionellt. Och helt otillräckligt, eftersom nuvarande multilateralism är underordnad stormakternas intressen. Förenta nationerna kan anta resolutioner, men om det inte finns någon verklig politisk vilja att genomdriva dem är de en död bokstav. Samtidigt väljer vissa utrikesdepartement tvetydighet eller direkt medskyldig tystnad [det svenska UD är en flagrant pinsam bekräftelse på underordnade till Trump].

Kontrasten är brutal: medan regeringar tvekar, ropar gatorna ?BASTA?!, det räcker nu! I Latinamerika, Europa, Afrika och Asien ökar mobiliseringarna av solidaritet med Venezuela. Ett växande missnöje identifierar att denna aggression inte är en isolerad händelse utan en del av ett globalt mönster av våld och straffrihet. Klyftan mellan regeringar och människor ökar för varje dag.

Bolívar hade rätt (igen)!

Tvåhundra år efter Simón Bolívars försök att bygga en kontinental enhet (Congreso Anfictiónico de Panamá de 1826), gör historien en oroande slinga. 1829 varnade Befriaren Bolívar för faran som USA representerade för amerikansk frihet. De kallade honom överdriven, paranoid, anakronistisk.

Två århundraden senare låter hans ord profetiska.

Det som står på spel är inte bara Venezuela. Det handlar om vi ska acceptera att 2000-talet ska styras av beväpnade transnationella företagsmaffior eller om vi bygger en horisont av värdighet, rättvisa och suveränitet. Det finns ingen plats för neutralitet här. Neutralitet är medverkan och medskyldighet. Regional enhet dyker upp igen och inte som en slogan, det är vår brådskan för överlevnad. Endast enhet garanterar suveränitet; endast suveränitet gör rättvisa möjlig; och endast rättvisa kan upprätthålla en annan fred än freden och enigheten på en kyrkogård.

Om denna enhet inte konsolideras från stater måste den byggas underifrån, från de organiserade folken. För suveränitet är inte längre ett abstrakt ideal utan ett villkor för kollektiv överlevnad. Tiden är nu. Frontlinjen är dragen. Och Venezuela, återigen, sätter kursen för Vårt Amerika.

Alfonso Insuasty Rodríguez, TeleSUR 260107

Por qué Venezuela es la línea de fuego del siglo XXI

HÄV BLOCKADEN AV KUBA!

Bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Bidrag till insamlingen ?Mediciner till Kuba?

PG 23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72